

Je možné, že jsou mé vzpomínky jednoduše smíchané dohromady. Určitě jsme kdysi v zimě s Annou zlézaly horu, ale to se muselo stát dříve než minulou noc nebo odpoledne. Tento útržek se hodí k ostatním nesmyslným obrazům. (fsp!) Co si mám ve svém stavu počít se vzpomínkou na nějakou bavorskou lékárnu, ve které jsem si před patnácti lety koupila kartáček? A co ta mladá černobílá kočka, které můj učitel na základní škole před očima celé třídy uštědřil ránu? Má vzpomínka na nečitelně označený kus dálnice nějaký skrytý význam, který jen nemůžu rozluštit? Možná se v mém životě odehrává uspořádané a hodnotné filmové představení, ale já nejsem schopna po intelektuální stránce tomu filmu porozumět.

Mohlo to být horší. Přece jen jsem se nepokusila podělit se o svůj proviant s neexistující Annou. To by bylo o hodně těžší, než strčit čtyři české oplatky do jejích kapes u saka, nikoli do mých. Ne, tady se octly dvě myšlenky jedna přes druhou, což je za těchto okolností asi normální a nemusí to nikoho znepokojovat. Musím jen odlišit správné myšlenky od těch špatných, jako sněhové vločky od peří. Anniny kapsy jsou teď mé kapsy. Mohly by být uzavíratelné, později budu muset moje úvahy o zipu sdělit výrobci, ale jsou to moje kapsy a moje oplatky. Nemusím se o ně s nikým dělit.